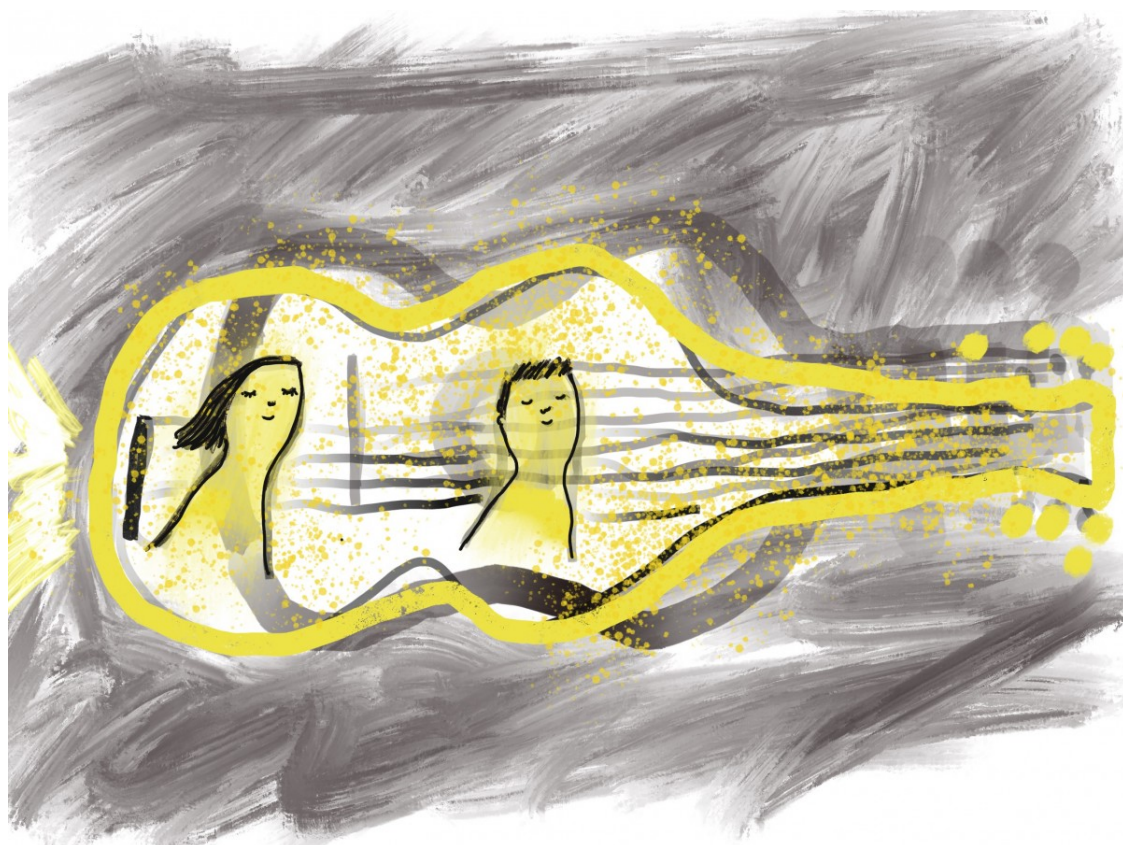

Instant de llum

Ell atura el temps un segon, ens torna el bon dia i continua cantant

Eva Armisén

Dimecres, quarts de nou, estació de Verdaguer. Encetem el transbord de la línia groga a la blava amb presses i a mig fer desitgem que no s'acabi encara. És aquí, en aquest passadís, on un músic ens regala versions i ens millora el matí.

No recordo quan van deixar de ser invisibles, en Xavi i la guitarra. Un dimecres vam alentir el pas per escoltar-lo, un altre dimecres li vam comprar un disc *-Llum*, es diu- i des d'aleshores sabem que els dimecres potser s'espatllaran, però almenys comencen amb un punt de màgia.

Forma part de la col·lecció de rituals nous, com les lliçons de piano o els suc de pastanaga. Avancem entre el formiguer de gent, carregant tres motxilles entre els dos, i quan passem per davant del Xavi el saludem amb un gest i un somriure. Ell atura el temps un segon, ens torna el bon dia i continua cantant.

És un instant, només. Però ens dona ales per a tota la setmana.

Eva Piquer